

รายงานการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๙

ของ

คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการการสาธารณสุข วุฒิสภา โทร. ๙๒๑๙ - ๒๐

ที่ สว ๐๐๑๙.๑๙/(ร ๓๑) วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ของคณะกรรมการการการสาธารณสุข วุฒิสภา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาจึงมอบหมายให้คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณา และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๙ ต่อไป ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายเจตน์ ศิรธรานนท์	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. รองศาสตราจารย์ พลเอก ไตรโรจน์ ครุฑเวช	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายทวีวงศ์ จุลกมนตรี	เลขานุการคณะกรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ไข่มเกษ	โฆษกคณะกรรมการ
๗. พลโท อำพน ชูประทุม	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๘. พลเอก ปรีชา จันทร์โอชา	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๙. นายพิศาล มาณวพัฒน์	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๑๐. พลเอก วินัย สร้างสุขดี	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๑๑. พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	
๑๒. นางทัศนียา ยุกวานนท์	
๑๓. นายพิทักษ์ ไชยเจริญ	
๑๔. พลเอก วรার্থ บุญญะสิทธิ์	
๑๕. พลตำรวจโท สมหมาย กองวิสัยสุข	
๑๖. นางสุนี จิงวิโรจน์	

บัดนี้ ...

บัดนี้ คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ
จรรยาทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อประธานวุฒิสภา
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๙ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา
ของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำเสนอรายงานของคณะกรรมการต่อที่ประชุม
วุฒิสภาต่อไป

(ลงชื่อ) เจตน์ ศิริธรานนท์
(นายเจตน์ ศิริธรานนท์)

ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข
วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางสุภาพร วิเชียรเพชร)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการสาธารณสุข
วุฒิสภา

(นางพิมพ์วิทย์ สุจินดาวัฒน์)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการสาธารณสุข
วุฒิสภา

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการสาธารณสุข
สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๙ - ๒๐

อภิรดา พิมพ์
สุภาพร ทาน

รายงานการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๙
ของคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภา จึงมอบหมายให้คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๙ ต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงาน ผลการพิจารณาศึกษาต่อประธานวุฒิสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๙ ดังนี้

๑. การดำเนินงาน

๑.๑ คณะกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑) นายเจตน์ ศิรธรานนท์	ประธานคณะกรรมการ
๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	รองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง
๓) นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง
๔) รองศาสตราจารย์ พลเอก ไตรโรจน์ ครุฑเวช	รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม
๕) นายทวีวงศ์ จุลกมนตรี	เลขานุการคณะกรรมการ
๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ไขเกษ	โฆษกคณะกรรมการ
๗) พลโท อำพน ชูประทุม	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘) พลเอก ปรีชา จันทร์โอชา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙) นายพิศาล มาฉวีพัฒน์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐) พลเอก วินัย สร้างสุขดี	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑๑) พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	กรรมการ
๑๒) นางทัศนียา ยุวานนท์	กรรมการ
๑๓) นายพิทักษ์ ไชยเจริญ	กรรมการ
๑๔) พลเอก วรวิทย์ บุญญะสิทธิ์	กรรมการ
๑๕) พลตำรวจโท สมหมาย กองวิสัยสุข	กรรมการ
๑๖) นางสุนีย์ จีงวิโรจน์	กรรมการ

๑.๒ ในคราวประชุมคณะกรรมการการสาธารณสุข ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา มีหน้าที่และอำนาจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติกระทำกิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข การพัฒนาระบบสุขภาพ การบริการสาธารณสุขที่เหมาะสมและได้มาตรฐาน โดยรวมถึงการรักษาพยาบาล การควบคุมและป้องกันโรค การฟื้นฟู การส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมถึงปัญหาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางประชากร และการพัฒนา พิจารณาศึกษา ติดตาม เสนอแนะและเร่งรัดการปฏิรูปประเทศและแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และที่ประชุมได้กำหนดให้ตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยมอบหมายให้นายทวีวงษ์ จุลกมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการการสาธารณสุข เป็นหัวหน้าคณะทำงานพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และให้รายงานผลการพิจารณาศึกษาดังกล่าวต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนด

๑.๓ คณะกรรมการได้มีมติแต่งตั้งนางสุภาพร วิเชียรเพชร ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน คณะกรรมการการสาธารณสุข สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการ คนที่หนึ่ง และแต่งตั้งนางพิมพ์วิทย์ สุจินดาวัฒน์ นิติกรชำนาญการ กลุ่มงาน คณะกรรมการการสาธารณสุข สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการ คนที่สอง ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๘๗ วรรคสี่

๒. วิธีพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการการสาธารณสุขได้จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในคราวประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยคณะกรรมการได้เชิญนายทวีวงษ์ จุลกมนตรี สมาชิกวุฒิสภา และเลขานุการคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา ในฐานะหัวหน้าคณะทำงานพิจารณาศึกษา

ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าร่วมประชุม เพื่อให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๙ ต่อไป

๓. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยปรากฏผลการพิจารณา ดังนี้

๓.๑ หลักการและเหตุผล และสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การใช้ช่องเดินรถและน้ำหนักรถที่ไม่ต้องใช้ช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๒) ปรับปรุงข้อห้ามในการขับรถและบทกำหนดโทษสำหรับความผิดดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ และเพิ่มมาตรา ๑๕๘/๑)

(๓) กำหนดการตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ซึ่งอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบการมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอยู่ในร่างกาย หรือทดสอบการเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น (เพิ่มมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ และมาตรา ๑๔๒ วรรคหก และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า)

(๔) ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรัตร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยและบทกำหนดโทษสำหรับความผิดดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓ และเพิ่มมาตรา ๑๒๓/๑ มาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ และมาตรา ๑๕๓/๑)

(๕) ปรับปรุงมาตรการป้องกันการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๖๐ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๑๓๔/๑ มาตรา ๑๓๔/๒ และมาตรา ๑๖๐ เบญจ)

(๖) ปรับปรุงมาตรการควบคุมการใช้รถที่มีสภาพไม่ถูกต้อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๓/๑ เพิ่มมาตรา ๑๔๓/๒ และมาตรา ๑๕๖/๑ และยกเลิกมาตรา ๑๔๔)

(๗) ปรับปรุงบทกำหนดโทษและมาตรการลงโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗/๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๖๐ และเพิ่มมาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑ มาตรา ๑๖๐ ตี วรรคห้า มาตรา ๑๖๐ ตี/๑ มาตรา ๑๖๐ ตี/๒ และมาตรา ๑๖๐ ตี/๓)

(๘) กำหนดให้ศาลแจ้งคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่อันเนื่องมาจาก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก แก่ นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก (มาตรา ๑๖๒/๑)

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่ผู้ขับขี่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยในการจราจรทางบก ประกอบกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุง มาตรการกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงในการใช้รถใช้ถนนได้อย่างปลอดภัยและให้ การป้องกันการกระทำความผิดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในเรื่องการใช้ช่องเดินรถ ลักษณะความผิด ในการขับรถ การตรวจสอบหรือทดสอบผู้ขับขี่ หน้าที่การใช้เข็มขัดนิรภัย การป้องกันการแข่งรถ ในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต และการควบคุมการใช้รถที่มีสภาพไม่ถูกต้อง รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษ ให้มีความเหมาะสม ซึ่งจะเป็นการลดการเกิดอุบัติเหตุทางถนนและส่งเสริมให้เกิดความสะดวก และความปลอดภัยในการจราจรทางบก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑) การกำหนดน้ำหนักรถที่ยกเว้นให้วิ่งช่องทางขวาและข้อยกเว้น ของการให้รถบางประเภทสามารถวิ่งช่องทางขวาได้ บทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันเกี่ยวกับการ กำหนดน้ำหนักรถที่ยกเว้นให้วิ่งช่องทางขวา ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ตลอดจนข้อยกเว้นของการให้รถบางประเภทสามารถวิ่งช่องทางขวาได้นั้น เกิดปัญหาในการตีความ และการบังคับใช้กฎหมายที่ขาดเอกภาพ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงเรื่องน้ำหนักรถ และข้อยกเว้น ของรถที่สามารถวิ่งช่องทางขวาได้

๒) ความผิดเกี่ยวกับการขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น เป็นข้อหาสำคัญที่ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือผู้ขับขี่ที่ขับรถในลักษณะเป็นอันตราย ต่อสาธารณะ มักจะถูกร้องทุกข์ดำเนินคดีในข้อหาดังกล่าว แต่ปรากฏว่าข้อเท็จจริงอันเป็น องค์ประกอบความผิดและบทกำหนดโทษในเรื่องนี้ ยังไม่ชัดเจนตรงตามเจตนารมณ์กฎหมาย

จึงสมควรกำหนดข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดให้มีความชัดเจนและกำหนดโทษให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการป้องปรามผู้ขับขี่มิให้กระทำผิดในลักษณะดังกล่าว

๓) ความผิดเกี่ยวกับเข็มขัดนิรภัย กฎหมายเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย ยังไม่ครอบคลุม เหมาะสม ในทุกกรณี โดยเฉพาะในกรณีที่ไม่อาจติดตั้งเข็มขัดนิรภัยในรถ บางประเภทได้ เช่น รถกระบะ รถสองแถว การบรรทุกคนโดยสารในรถกลุ่มนี้ไม่สามารถบังคับใช้ กฎหมายเรื่องเข็มขัดนิรภัยได้โดยตรง เพราะเป็นรถประเภทที่ไม่ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยตามกฎหมาย แต่ในข้อเท็จจริงยังมีการบรรทุกคนโดยสารในรถกลุ่มนี้จำนวนมาก จึงสมควรกำหนดมาตรการ และแนวทางสำหรับการใช้รถกลุ่มนี้บรรทุกคนโดยสาร โดยหากไม่ปฏิบัติตามจะมีความผิดและโทษ ตามที่กฎหมายกำหนด

นอกจากนั้น ผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือรถ ที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องแจ้งเตือนหรือจัด ให้มีการแจ้งเตือนเพื่อให้ผู้โดยสารปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในเรื่องเข็มขัดนิรภัยด้วย

๔) ความผิดเกี่ยวกับการกำหนดให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็ก ประเทศไทยยังไม่ได้ บัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับที่นั่งสำหรับเด็ก กรณีซึ่งไม่สามารถใช้เข็มขัดนิรภัยได้ไว้โดยเฉพาะ ซึ่งหลักการเรื่องกำหนดที่นั่งสำหรับเด็กเป็นหลักการสำคัญที่ในหลายๆประเทศได้แก้ไขปรับปรุง กฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมไว้แล้ว นอกจากนั้นเรื่องที่นั่งสำหรับเด็กยังเป็นหัวข้อสำคัญที่องค์การ อนามัยโลก (WHO) กำหนดเป้าหมายให้ทุกประเทศ ๆ ต้องมีกฎหมายกลางระดับชาติในเรื่อง ดังกล่าวบังคับใช้ในประเทศนั้น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ จึงสมควรกำหนดการให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็ก ไว้เป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ

๕) ความผิดเกี่ยวกับการแข่งรถในทาง และมาตรการการวางข้อกำหนด หรือทัณฑ์บนสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของกระทำผิดที่เป็นเยาวชน

การรวมกลุ่มหรือมั่วสุม หรือจัดให้มีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมในลักษณะ หรือโดยพฤติการณ์ที่จะนำไปสู่การแข่งรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ในทาง เป็นการกระทำ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งปัจจุบันยังไม่มี กฎหมายกำหนดความผิดและบทลงโทษไว้ (เป็นความผิดเฉพาะเมื่อมีการแข่งรถแล้วเท่านั้น) จึงสมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ

นอกจากนั้น สภาพปัญหาในปัจจุบันพบว่า ผู้ที่จัด โฆษณา ประกาศ ชักชวนเพื่อให้มีการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต มีส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการกระทำผิด เช่น การสร้างกลุ่มในโปรแกรมเฟซบุ๊ก และส่งข้อความเชิญชวนผ่านช่องทางดังกล่าว และบุคคล ที่รับแต่งรถเพื่อนำรถไปแข่งในทาง เหล่านี้ล้วนเป็นผู้มีส่วนในการส่งเสริมให้บุคคลกระทำผิดฐาน แข่งรถในทางทั้งสิ้น ซึ่งปรากฏว่ายังไม่มียกโทษกำหนดความผิดและบทลงโทษเป็นการเฉพาะ แต่ต้อง

อาศัยกฎหมายอาญาในเรื่องตัวการ ผู้สนับสนุน ซึ่งเป็นการยากที่จะพิสูจน์ถึงการเป็นตัวการ ผู้สนับสนุนในแต่ละกรณีได้ จึงสมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ

อีกประการหนึ่ง บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของผู้กระทำความผิดฐานแข่งรถ ในทาง ควรต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ กำกับ ดูแล ผู้อยู่ในปกครองไม่ให้ไปกระทำความผิดอีก จึงสมควรกำหนดมาตรการเกี่ยวกับอำนาจของศาลในการวางข้อกำหนดสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง กรณีที่ผู้กระทำความผิดมีอายุไม่เกินยี่สิบปี เพื่อให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ระวังผู้ นั้นไม่ให้กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ตลอดจนอำนาจศาลในการให้ผู้กระทำความผิดที่มีอายุ สิบแปดปีขึ้นไปทำทัณฑ์บนว่าผู้ นั้นจะไม่กระทำความผิดซ้ำอีก

๖. มาตรการในการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่

ในกฎหมายปัจจุบันกำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ โดยใช้เงื่อนไขที่ต้องให้ความยินยอมของผู้ขับขี่ที่จะรับการตรวจ เจ้าหน้าที่จึงจะสามารถดำเนินการไว้ โดยกำหนดบทสันนิษฐานในกรณีผู้ขับขี่ไม่ให้ความยินยอมไว้ แต่ปรากฏว่าในกรณีที่ผู้ขับขี่อยู่ในภาวะ ที่ไม่อาจให้ความยินยอมได้ เช่น หมดสติเนื่องจากประสบอุบัติเหตุ ยังไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ โดยเฉพาะให้พนักงานสอบสวน หรือแพทย์ มีอำนาจที่จะตรวจสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ของบุคคลที่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมดังกล่าวไว้ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน และส่งผลต่อการพิจารณาพิพากษาคดีอุบัติเหตุที่จำเป็นต้องใช้ผลการตรวจพิสูจน์ปริมาณ แอลกอฮอล์ในเลือดมาเป็นหลักฐาน ในการพิพากษาคดี จึงสมควรกำหนดเพิ่มเติมอำนาจ ของพนักงานสอบสวน ให้มีอำนาจขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะ หมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบได้ (เพื่อตรวจปริมาณ แอลกอฮอล์ในเลือด หรือการตรวจสอบการมีสารเสพติดในร่างกาย)

๗. มาตรการการสั่งห้ามใช้รถ และการตรวจสภาพรถ

มาตรการเกี่ยวกับรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรงตามมาตรา ๖ หรือรถ ที่มีเครื่องยนต์ก่อให้เกิดก๊าซ ฝุ่น คิววัน ละอองเคมี ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังขาดกลไกการตรวจสอบ สภาพบังคับ ที่จะบังคับใช้กฎหมายเรื่องดังกล่าวให้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรแก้ไข ปรับปรุง มาตรการในเรื่องคำสั่งห้ามใช้รถ ระยะเวลาของคำสั่ง แบบ ตำแหน่งและวิธีการติดคำสั่ง การตรวจสภาพรถของนายทะเบียน และกำหนดความผิด และโทษสำหรับการกระทำที่เป็นการทำลาย ทำให้เสียหายต่อป้ายคำสั่งห้ามใช้รถไว้โดยเฉพาะ

๘. ความผิดเกี่ยวกับการขับรถในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่

ผู้ขับขี่ที่ขับรถในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่อันเนื่องมาจากการถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถจนหมด หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่เพราะกระทำความผิด

ร้ายแรง ตามมาตรา ๑๔๒/๑ หรือมาตรา ๑๔๒/๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น ยังไม่มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำผิดไว้โดยเฉพาะ จึงสมควรกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ขับขี่ที่กระทำผิดในกรณีดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ

๙. ความผิดในลักษณะ อุบัติเหตุ

ซึ่งเป็นกรณีที่เมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วผู้ขับขี่ไม่แสดงตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ (หรือชนแล้วหนี) ได้กำหนดอัตราโทษของความผิดสำหรับผู้ขับขี่ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (หลบหนี) และการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (หลบหนี) นั้นเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย กรณีเช่นนี้ ผู้ขับขี่นั้นจะต้องรับโทษสูงขึ้น ดังนั้น หากผู้ขับขี่กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายในทันทีแล้วหลบหนีไป กรณีนี้ผู้ขับขี่ดังกล่าวจะไม่ต้องด้วยบทบัญญัติให้เพิ่มโทษตามกฎหมายปัจจุบันนี้แต่อย่างใด (เพราะการหลบหนีไม่ได้เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย) ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ขับขี่เมื่อก่อให้เกิดอุบัติเหตุแล้วหลบหนี และให้ผู้ขับขี่เกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้ขับขี่ที่ได้กระทำผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ หรือมาตรา ๓๐๐ และไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ โดยที่ไม่ต้องคำนึงว่าการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตายหรือไม่ ดังที่บทบัญญัติในปัจจุบันกำหนดแต่อย่างใด

๑๐. ความผิดของผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่และได้กระทำผิดตามกฎหมายอาญาในเรื่องประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส

ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่นั้นเป็นผู้ที่กฎหมายห้ามขับขี่รถ เพราะขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญในการขับรถ หากมาขับขี่แล้วก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น อันเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ หรือมาตรา ๓๐๐ สมควรที่จะเพิ่มเติมโทษของผู้กระทำผิดดังกล่าว เพราะปัจจุบัน ผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่จะมีโทษเพิ่มเติม เพียงจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ทำให้ระหว่างผู้ขับขี่ที่กระทำผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ หรือมาตรา ๓๐๐ ที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ กับไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ อัตราโทษที่ได้รับแทบไม่มีความแตกต่างกัน จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ หรือมาตรา ๓๐๐ โดยที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่อีกส่วนหนึ่งด้วย

๑๑. ความผิดเกี่ยวกับขับรถในขณะเมาสุราหรือเมาของอย่างอื่น

สถิติการเสียชีวิตและการได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในถนนของประเทศไทย พบว่า ข้อหาความผิดที่เป็นสาเหตุสำคัญของการสูญเสียดังกล่าว คือ ข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา ซึ่งปรากฏว่าบทกำหนดโทษที่ใช้ในการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังขาดประสิทธิภาพในการป้องปรามผู้กระทำผิด โดยเฉพาะกรณีผู้กระทำผิดซ้ำ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีผู้ขับขี่ที่ได้กระทำผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา

แม้จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาพิพากษาตัดสินคดีโดยศาลแล้ว แต่ยังคงกลับมากระทำความผิดเป็นจำนวนมาก จึงสมควรกำหนดบทลงโทษของผู้ขับขี่ที่กระทำผิดซ้ำในข้อหาขับรถในขณะเมาสุราไว้โดยเฉพาะ

กรณีที่ผู้กระทำความผิดในข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา เป็นผู้ที่ขับขี่รถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ หรือเป็นการขับขี่รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก สมควรเพิ่มโทษของผู้ขับขี่กลุ่มนี้ไว้เป็นการเฉพาะ

นอกจากนั้นผู้ที่กระทำผิดในข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา บางส่วนพบว่า เป็นผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ แต่ปรากฏว่าโทษดังกล่าวมีอัตราโทษเพียงจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ทำให้ระหว่างผู้ขับขี่ที่กระทำผิดข้อหาขับรถในขณะเมาสุราที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ กับไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ ได้รับโทษ ไม่แตกต่างกัน จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำความผิดในข้อหาเมาสุรา โดยที่ขณะกระทำความผิดไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่อีกส่วนหนึ่งด้วย

๑๒. การแก้ไขอัตราโทษปรับในกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ให้มีความสอดคล้องกับความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

ปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และเนื่องจากความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ส่วนใหญ่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ สมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายอาญา

ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายขึ้นเพื่อแก้ปัญหา

จากสภาพปัญหาข้างต้น จะเห็นได้ว่ากฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ยังขาดกลไกและมาตรการสำคัญ ตลอดจนการกำหนดอัตราโทษที่ได้สัดส่วนเพียงพอกับการป้องปรามผู้ขับขี่ไม่ให้ฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามสภาพปัญหาทั้ง ๑๒ ประการ (ตามข้อ ๒) ประกอบกับในปัจจุบันปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่ประจักษ์ว่าสภาพปัญหาเรื่องความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทยเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นมาจากปัจจัยด้านตัวผู้ขับขี่ กล่าวคือผู้ขับขี่ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรเป็นจำนวนมาก เกิดความรู้สึกโดยทั่วไปในสังคมว่าการฝ่าฝืนกฎหมายจราจรนั้นเป็นเรื่องปกติของการขับขี่รถ แม้ว่าผู้มีอำนาจตามกฎหมายจะบังคับใช้กฎหมายไปมากมายเพียงใด แต่หากโทษหรือกลไกในการบังคับใช้กฎหมายจราจรที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่มีความศักดิ์สิทธิ์และไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะยับยั้งผู้ขับขี่ไม่ให้กระทำผิดได้แล้วนั้น จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขอัตราโทษของกฎหมายตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องสำคัญในกฎหมายจราจร ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขกฎหมายนี้แล้ว ปัญหาสำคัญทั้ง ๑๒ ประการ

ดังที่ได้กล่าวมาในข้อ ๒ นั้นจะไม่ได้รับการแก้ไข และย่อมส่งผลให้ประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีอัตราการกระทำผิดกฎหมายจราจรที่สูงเป็นลำดับ ผู้ขับขี่ที่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ และกรณีดังกล่าวจะเป็นผล โดยตรงที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน และจะตามมาด้วยการสูญเสียต่อชีวิตและร่างกายของประชาชนในประเทศ

ด้วยสภาพปัญหาข้างต้น รัฐจึงมีความจำเป็นต้องตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นเพื่อกำหนดเพิ่มเติมโทษ แก้ไขอัตราโทษ และกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมพฤติกรรมของผู้ขับขี่ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายจราจรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๓ ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

คณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๓.๔ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

คณะกรรมการการสาธารณสุขมีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

๓.๔.๑ การกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการตรวจสอบการมีสารเสพติด หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอยู่ในร่างกาย หรือทดสอบการเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นในเลือดของผู้ขับขี่ กรณีที่ผู้ขับขี่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมได้ เช่น หมดสติเนื่องจากประสบอุบัติเหตุ หรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบได้

การแก้ไขเพิ่มเติมประเด็นดังกล่าวเป็นการบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมซึ่งจะทำให้พนักงานสอบสวนหรือแพทย์มีอำนาจตรวจสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมได้ โดยเฉพาะกรณีที่เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขับรถในขณะเมาสุรา ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเกิดอุบัติเหตุในประเทศไทย โดยจะทำให้การแสวงหาพยานหลักฐานในการพิจารณาพิพากษาคดีอุบัติเหตุเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสามารถดำเนินคดีกับผู้ขับขี่ที่กระทำความผิดให้ได้รับโทษตามกฎหมายได้อย่างเป็นธรรมแต่อย่างไรก็ตาม หากเปลี่ยนเป็นการออกเป็นข้อบังคับการตรวจสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ ในกรณีความผิดเกี่ยวกับการขับรถในขณะเมาสุราทุกราย โดยเฉพาะกรณีที่เกิดอุบัติเหตุและมีการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บสาหัส ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานประกอบในชั้นศาลเพื่อประสิทธิภาพในการลงโทษผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ ควรต้องมีการศึกษาว่าบทบัญญัติดังกล่าวสามารถกระทำได้หรือไม่ โดยไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓.๔.๒ การเพิ่มโทษสำหรับผู้ขับขี่ที่กระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับการขับรถ ในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ซึ่งเป็นการกำหนดการลงโทษแก่ผู้ที่กระทำความผิดซ้ำในข้อหาเมาแล้วขับโดยไม่มี การรอลงอาญา รวมทั้งการเพิ่มโทษในผู้กระทำความผิดซ้ำในข้อหาเมาแล้วขับ ในบางลักษณะ เช่น เป็นผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ เป็นผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะ ทั้งนี้ การกำหนดอัตราโทษในข้อหาดังกล่าวให้สูงขึ้นจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้การกระทำความผิดตามกฎหมายจราจร ลดน้อยลง

อย่างไรก็ตามการกำหนดดังกล่าวอาจไม่ใช่วิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมเสมอไป กล่าวคือ การจะแก้ไขหรือลดปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนนอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างวินัยและจิตสำนึกของประชาชนให้ตระหนักถึงความสูญเสียอันอาจเกิดขึ้น ต่อร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สิน ของตนเองและบุคคลอื่น ซึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหามานานได้อย่างยั่งยืนมากกว่าการปรับปรุงอัตราโทษของผู้กระทำความผิดเพิ่มขึ้นเพียงอย่างเดียว

๓.๔.๓ ประเด็นความผิดเกี่ยวกับการกำหนดให้ใช้ที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก ซึ่งเป็นการบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติม และประเด็นความผิดเกี่ยวกับเข็มขัดนิรภัย ซึ่งเป็นการปรับปรุงลักษณะความผิดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณา คือ การกำหนดให้ ผู้โดยสารรถยนต์นั่งส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในที่นั่งแถวตอนอื่นนอกจากแถวตอนหน้า ในกรณีที่รถยนต์นั้น อยู่ในทางเดินรถที่กำหนดความเร็วสำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ไม่จำเป็นต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย ในข้อเท็จจริงพบว่า ความเร็วของรถยนต์ในระดับดังกล่าว เพียงพอที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิตได้ โดยเฉพาะเมื่อผู้โดยสารเป็นเด็กเล็ก ซึ่งไม่ได้นั่ง อยู่ในที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก หรือแม้จะมีผู้โดยสารอื่นที่นั่งแถวตอนเดียวกันเป็นผู้ดูแล ก็ไม่อาจ ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากอุบัติเหตุ

ดังนั้น จึงควรกำหนดให้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารในทุกที่นั่งของรถยนต์ต้อง รัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลา และต้องจัดที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก (CARSEAT) ที่โดยสารในทุกกรณี ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยของผู้โดยสารที่เป็นเด็กเล็ก รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้อง เป็นไปตามเป้าหมายขององค์การอนามัยโลก (WHO) ที่กำหนดให้ทุกประเทศต้องมีกฎหมายกลาง ระดับชาติในเรื่องดังกล่าวบังคับใช้ในประเทศภายในปี ๒๕๗๓

๓.๓.๔ ระหว่างที่อยู่ในช่วงระยะเวลาการจัดทำกฎหมายลำดับรอง ซึ่งกำหนด ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการประชาสัมพันธ์และสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนเกี่ยวกับการบังคับใช้ กฎหมายดังกล่าว เนื่องจากมีบางมาตรการที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ เพื่อให้

การปฏิบัติตามกฎหมายสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์และเกิดประโยชน์สำหรับประชาชน และผู้บังคับใช้กฎหมายอย่างสูงสุด

คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา จึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อประธานวุฒิสภา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

(นายทวีวงศ์ จุลกมนตรี)

เลขานุการคณะกรรมการการสาธารณสุข

วุฒิสภา

รายงานผลการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ของคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

คณะผู้รับผิดชอบ

ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

นายต้นพงศ์ ตั้งเต็มทอง

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

นางสุภาพร วิเชียรเพชร

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

นางพิมพ์วิทย์ สุจินดาวัฒน์

นิติกรชำนาญการ

นางนิตยาภรณ์ เพ็ญจศักดิ์

นิติกรชำนาญการ

นางกนิษฐา กาวีโน

นิติกรชำนาญการ

นางสาวอภิตา บัวทอง

วิทยากรชำนาญการ

นายศุภกร จันทร์ศรีสุริยวงษ์

วิทยากรปฏิบัติการ

นางกนกพร สาดประดับ

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวนงศ์ลักษณ์ เนาว์แก้ว

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวอุมาร์ตัน อัยรา

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวผกามาศ มีแป้น

พนักงานสนับสนุนการประชุม

นางสาววรรณวิสา ไทยสกุล

พนักงานสนับสนุนการประชุม

**สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักกรรมการ ๓ กลุ่มงานคณะกรรมการการสาธารณสุข

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๙ - ๒๐**